

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/385/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205693
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3612205693.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa O., s.r.o., so sídlom K., O. XX, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Y. O., s.r.o. so sídlom K., W. X, IČO: 36 864 421 proti odporcovi A. P., zastúpenej M. A. A. P., so sídlom K., J. G. XX, o zaplatenie 125,00 € a iné s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 03. februára 2015, č.k. 6C/117/2012-111 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd zamietol návrhy navrhovateľa zo dňa 13.03.2014 a 30.10.2014, ktorým žiadal prerušiť konanie vo veci, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci. Okresný súd poukázal na § 109 ods. 1 písm. b), § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.. Procesné návrhy navrhovateľa na prerušenie tohto konania zamietol z dôvodu, že nepreukázal, že takúto sťažnosť skutočne podal (odpis sťažnosti, ktorý žalobca priložil k návrhu na prerušenie konania, nepreukazuje skutočnosť podania tejto sťažnosti na ústavnom súde). Pokiaľ žalobca takúto sťažnosť aj podal, nie je takáto okolnosť sama o sebe dôvodom na prerušenie konania. V tomto prípade vylúčenie sudcu (sudcov) okresného súdu nie je prejudiciálnou otázkou, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť. Naopak, ide práve o otázku ktorú bolo potrebné riešiť v tomto konaní. Okresný súd túto otázku v konaní riešil v súlade s § 16 O.s.p., keď námietku zaujatosti vznesenú žalobcom predložil nadriadenému súdu a nadriadený Krajský súd v Trenčíne, ako súd oprávnený túto otázku riešiť, o námietke zaujatosti žalobcu rozhodol. Teda otázka zákonného sudcu sa riešila v tomto konaní, bola v tomto konaní aj právoplatne rozhodnutá a okresný súd je viazaný právoplatným rozhodnutím krajského súdu.

Pokiaľ ide o dôvod prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., ani podľa tohto ustanovenia nie sú splnené podmienky na prerušenie konania. Žalobca nepreukázal, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Jednak nepreukázal podanie sťažnosti na ústavnom súde a ani to, že ústavný súd o nej koná. Ak by však aj žalobca uvedenú sťažnosť podal a ústavný súd o nej konal, nejde podľa názoru súdu o otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, keďže je to procesná otázka a nie otázka, ktorá je prejudiciálnou vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí vôbec nekonkretizuje prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Považoval ho za nepreskúmateľné, s poukazom na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 10.05.2006, sp. zn. III. ÚS 25/06. Nesúhlasil s tvrdením okresného súdu, že návrh na

prerušenie konania nepodporil žiadnymi dôkazmi, keď návrh na prerušenie konania, podal spolu s ústavnou sťažnosťou v prílohe. Navrhovateľ poukázal na to, že v prejednávanej veci, považuje zákonného sudcu za vylúčeného podľa § 14 ods. 1 O.s.p. aj napriek názoru Krajského súdu v Trenčíne v prejednávanej veci, keďže v skutkovo a právne rovnakých iných veciach, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Trnave a Krajský súd v Prešove vylúčili z prejednávania veci všetkých sudcov okresných súdov. S vedomím, že názor krajského súdu v prejednávanej veci neobstojí, pre rozpor s rozhodovaním iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva a s vedomím, že navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť v súvislosti s rozhodnutím krajského súdu, nie je podľa názoru navrhovateľa prípustné, aby sa v konaní naďalej pokračovalo a rozhodoval vylúčený sudca. Preto malo byť konanie prerušené, až do rozhodnutia ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu. S poukazom na uvedené, navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu, je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správne potvrdiť.

Okresný súd v otázke posúdenia dôvodnosti návrhu navrhovateľa na prerušenie konania dospel k správny skutkový záverom a vec správne právne posúdil. Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami uvedenými v § 157 ods. 2 O.s.p. v spojitosti s § 167 ods. 2 O.s.p., preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu stotožňuje a podľa § 219 ods. 2 O.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

Zároveň k dôvodom odvolania navrhovateľa považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a) - g) O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Odvolací súd podrobil preskúmaniu navrhovateľom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a g) O.s.p., že sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom v dôsledku nespreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Kritériom pre posúdenie (ne)preskúmateľnosti rozhodnutia je splnenie náležitostí odôvodnenia ustanovených zákonom v § 167 ods. 2 v spojitosti s § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že zákonné kritériá odôvodnenie súdneho rozhodnutia spĺňa, je vecne správne a úplné, pričom súčasne považuje za potrebné dodať, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí obsahovať odpoveď na všetky otázky, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie. V tomto smere je teda odvolacia námietka nedôvodná.

Odvolací súd sa taktiež zaoberal tvrdením navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané vylúčeným sudcom. V ustanovení § 14 O.s.p. sú upravené podmienky, ktorých splnenie má za následok, že sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Predmetný dôvod odvolania sa však výslovne obmedzuje len na rozhodovanie vylúčeného sudcu. Námietka navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu vydal vylúčený sudca, predstavuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. Jej dôvodnosť posudzuje odvolací súd vždy, bez toho, aby bol pritom viazaný tým, či prípadne otázku zaujatosti sudcu posúdil ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia nadriadený súd (§ 16 O.s.p.).

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že prejednávaná vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. K. Z., ktorá uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4NcC/538/2012 - 16 nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Po odchode JUDr. Z. bola vec náhodným výberom pridelená JUDr. N. M., o ktorej Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5NcC/14/2014-70 rozhodol tak, že nie je vylúčená v prejednávaniach a rozhodovaniach veci.

Odvolací súd skúmajúc dôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany navrhovateľa dospel k záveru, že na strane zákonnej sudkyne nie je existencia žiadnej okolnosti, ktorá by ju v zmysle § 14 a nasl. O.s.p. vylučovala z prejednávania a rozhodovania vo veci vzhľadom na pomer k veci, k účastníkom konania ani ich zástupcom. Odvolací súd v konaní nezistil z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. žiadne skutočnosti predstavujúce dôvod na vylúčenie tejto sudkyne a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa.

Odvolací súd záverom uvádza, že dôvod, pre ktorý navrhovateľ navrhoval prerušiť predmetné konanie, a síce rozhodnúť o ústavnej sťažnosti, odpadol, nakoľko o týchto otázkach už bolo rozhodnuté. Poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky na základe hromadných podaní navrhovateľa na Ústavný súd Slovenskej republiky a dovolaní navrhovateľa, už bolo právoplatne rozhodnuté o námietke navrhovateľa. Ústavný súd Slovenskej republiky svojimi viacerými rozhodnutiami, a to uznesením zo dňa 12.09.2013 č.k. II. ÚS 436/2013 - 11, uznesením zo dňa 15.08.2013 č.k. IV. ÚS 501/2013 - 10, uznesením zo dňa 02.07.2013 č.k. III. ÚS 293/2013 - 12, uznesením zo dňa 30.04.2013 č.k. I. ÚS 250/2013 - 10 odmietol hromadné sťažnosti navrhovateľa pre nedostatok právomoci ÚS SR s tým, že o namietanej otázke je oprávnený rozhodnúť Najvyšší súd SR v prípade podania dovolania. V prejednávanej veci Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 04.11.2014 č.k. 3Cdo 304/2014 - 118 dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.03.2014 sp.zn. 6Co/417/2013 odmietol s tým, že nevidel dôvod na vylúčenie sudcu bez ďalšieho z dôvodu, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorému sa vytýka nesprávny úradný postup. Navyše Najvyšší súd SR na základe dovolaní navrhovateľa v jednotlivých veciach (napr. uznesením zo dňa 01.08.2014 sp.zn. 3 Cdo 226/2014) rozhodol tak, že dovolanie odmietol z dôvodu, že námietku navrhovateľa považoval za neopodstatnenú. Zároveň poukázal na to, že už takto rozhodol v obdobných veciach navrhovateľa napr. pod sp.zn. 3Cdo 90/2013, 3Cdo 31/2013, 3Cdo 136/2013, 3Cdo 311/2013, 3Cdo 317/2013, 3Cdo 318/2013, 3Cdo 364/2013, 3Cdo 296/2013, 3Cdo 318/2013, 3Cdo 373/2013, 3Cdo 8/2014.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.